

Coaching psykologi

www.coachingpsykologi.org

<http://dx.doi.org/10.5278/ojs.cp.v3i1.659>

Hvad kan vi lære af ligheder og forskelle mellem coaching psykologi og sportpsykologi?

Af Alanna O'Broin & Stephen Palmer

Abstract

En gennemgang af litteraturen inden for sportpsykologi blev gennemført ved hjælp af viden og forskning inden for dens beslægtede områder med det formål at foretage en sammenligning med coaching psykologi og fremhæve ligheder og forskelle, som potentielt kan være nyttige i den fortløbende diskussion, forskning og praksis, der er relevante for begge områders udbytte og effekt af coaching. Først og fremmest blev fælles fokusområder udforsket: f.eks. præstationspsykologi, positiv psykologi samt en række aspekter i forhold til relationer mellem områderne. Herefter blev vigtige forskelle og deres betydning undersøgt. Det foreslås at begge professioner potentielt kan drage fordel af løbende at gennemføre sådanne diskussioner og forskningsstrategier.

Keywords: coaching psykologi, sportpsykologi, litteratur gennemgang, positiv psykologi, præstationspsykologi, coach-atlet relation, coach-klient relation.

Muligvis ikke overraskende er der inden for coaching litteraturen foretaget flere sammenligninger mellem coaching og terapi (f.eks. Hart et al., 2001; Bluckert, 2005), og mere specifikt mellem coaching og den terapeutiske relation (Grant & Cavanagh, 2004; O'Broin & Palmer, 2006). Dette stemmer overens med tænkningen i de seneste evidensbaserede tilgange til teori og praksis inden for coaching psykologi (Cavanagh & Grant, 2006; Stober & Grant, 2006; Stober et al., 2006). Model-lerne lægger vægt på en bred definition af kilder til viden og evidens, hvilket omfatter coachingspe-

cifik forskning, voksenlæring og kommunikation, coachens egen ekspertise, klientens præferencer og endelig viden fra beslægtede områder.

Denne artikel tager udgangspunkt i en evidensbaseret coaching psykologisk tilgang med henblik på at udforske viden fra en beslægtet profession – ved at gennemføre en sammenligning mellem sportpsykologi og coaching psykologi 1, hvilket resulterer i identifikation af tre potentielle frugtbare områder til yderligere undersøgelse, diskussion og mulig forskning med henblik på at bidrage med udvikling af coaching psykologiens teori og praksis.

Sportspsykologi

Sports- og træningspsykologien (udtrykket sportspsykologi vil blive anvendt til at dække dette område af teori og praksis i resten af denne artikel (for nemheds skyld)) fremhæver undersøgelse og forståelse af mentale processer, adfærd og trivsel, hos personer der involveret i sport og træning 2, med fagfolk specialiseret enten inden for sport eller træning. En dybtgående gennemgang af sportspsykologien er uden for rammerne af dette papir, men for dem, der er interesseret i at læse videre, se Williams og Straub (1998) samt Morris og Summers (2004). Historisk set udspringer sportspsykologien af institutter for fysisk træning, hvor sportspsykologen ses som en lærer, der underviser i de mentale færdigheder (Anderson et al., 2001). Dog er der inden for den seneste tid begyndt at blive udviklet mere inkluderende og evidensbaserende tilgange til aspekter ved sportspsykologiens teori og praksis (Jowett & Cockerill, 2002; Jowett, 2006).

Det skal bemærkes, at den tidlige litteratur inden for coaching psykologi primært fokuserer på psykologi vedrørende sportscoaching (f.eks. Griffith, 1926; Lawther, 1951; Gaylord, 1967; Tutko & Richards, 1971; Wilt & Bosen, 1971; Llewellyn & Blücker, 1982). Kunder fra erhvervslivet identificerer sig ofte med sport og kan lide at betragte sig selv som store 'performere' (Gallwey, 2000; Brown, 2001). Holdsport på højeste niveau er blevet en fælles metafor og der kan trækkes forbindelser mellem sports og virksomheders domæner og kulturer (Jones, 2002). Faktisk er en række af Premier League fodboldklubber enten i øjeblikket, f.eks. Aston Villa, eller tidligere, f.eks. Manchester United, blevet opført på London Børsen.

En gennemgang af litteratur inden for sportspsykologi fremhæver tre områder med synergi, som fremtræder relevant for coaching psykologiens teori, forskning og praksis. Disse er:

- fælles domæner, f.eks. præstationspsykologi;
- indflydelsen fra positiv psykologi;
- coach-atlet samt coach-klient relationer.

Præstations (performance) psykologi

Opnåelse af optimale resultater har en lang historik inden for sport (f.eks. Garfield & Bennett, 1984). Favrende (eller "skrævende over") både sportspsykologi, executive coaching og performance kunst

3 området vedrørende præstations (performance) psykologi, refererer til

Fremragende præstation inden for et felt, hvor excellence tæller (Hays, 2006, p. 223).

Områder vedrørende excellence har betydning for både sportspsykologi (olympisk og anden konkurrencesport på højt niveau) og coaching psykologi (præstations- og excellence coaching), selvom tidsrammer og kontekstuelle faktorer indlysende afviger fra hinanden indenfor de to anvendte områder.

Positiv psykologi

I forbindelse med det tidligere nævnte tema om optimale resultater og oplevelser er positiv psykologi, (Seligman, 2002) begyndt at påvirke teori og praksis inden for både coaching psykologi (Linley & Harrington, 2005, 2006; Kauffman, 2006) og sportspsykologi (Harada, 2005; Fisher, 2004a, 2004b). Begge anvendte områder er – relativt set – i deres tidlige stadier, og det bliver interessant at se, hvordan anvendelsen af positiv psykologi udvikler sig, især inden for de områder, hvor der er tydelig synergi til både coaching psykologien og sportspsykologien, såsom motivation og målsætning, håb samt de respektive coach-klient og coach-atlet relationer. Et nyligt studie af Green et al. (2006) undersøger effekten af et 10-ugers kognitivt-adfærds og løsningsfokuseret livscoachinggruppe program. Studiet viser, at deltagelse i livscoachinggruppe programmet var forbundet med betydelig stigning i og forøgelse af deltagernes trivsel, håb og evne til at sætte mål.

Coach-atlet relationen

Coach-klient relationen hævdes at være et potentielt vigtigt forandringsmiddel i coachingprocessen, O'Broin og Palmer (in press), og er tildelt en fremtrædende position i en nylig Kontekstuel Meta-model over Coaching (Stober & Grant, 2006). Det foreslås, at en række aspekter ved teori og forskning om coach-atlet relationen er yderst relevante for diskussionen af coach-klient relationen og dens mulige indvirkning på udbyttet af coaching. Disse er:

- stigende anerkendelse af vigtigheden af coach-atlet relationen for atletens succes og udvikling;
- hvilken betydning coach-atlet relationens tillægges;

- udforskningen af 'effektive' relationer;
- relationernes interpersonelle kontekst

Den fundamentale betydning af coach-atlet relationen

Det første aspekt værd at bemærke er den stigende erkendelse i sportspsykologi litteraturen af betydningen af coach-atlet relationen i coaching processen. Officielle sportsorganisationer⁴ har allerede anerkendt betydningen af coach-atlet relationen. For nylig har sportspsykologiske kommentatorer ligeledes betonet vigtigheden af relationen (Lyle, 1999), og i nogle tilfælde den grundlæggende betydning af coach-atlet relationen for udbyttet og effekten af sportscoaching (Jowett, 2005). Ved at anlægge et socialt- og relationspsykologisk fundament (se Berscheid, 1999) ser sidstnævnte perspektiv på coach-atlet relationen ud over dens historiske fokus på styrkelse af sportsfolks fysiske, tekniske og strategiske færdigheder (Miller & Kerr, 2002) og inkluderer både fokus på fysiske og psyko-sociale færdigheder, der etableres inden for rammerne af et effektivt arbejdsfællesskab mellem coach og atlet.

Denne bredere og mere omfattende forståelse af coach-atlet relationen har bevæget sig ud over den traditionelle undersøgelse af interpersonelle coach-atlet dynamikker ud fra et ledelses perspektiv (Chelladurai, 1993; Smoll & Smith, 1989). I stedet har relations orienterede tilgange til coach-atlet forholdet (f.eks. Jowett & Cockerill, 2002; Mageau & Vallerand, 2003; Poczwadowski et al., 2002) i løbet af de sidste par år haft tendens til at udforske coach-atlet dynamikker mere fyldestgørende med nye modeller og undersøgelser, der begynder at rapportere om kognitive og affektive aspekter ved relationen (Jowett, 2006), såsom direkte og metaperspektiver af coach-atlet relationens deltagere, der formentlig kan overføres til coach-klient konteksten.

Intentionelle relationer

Som Jowett (2005) bemærker, udvikler både coach og atlet intentionelt en relation. Denne *intentionelle* proces vækker genlyd med et tema adresseret af O'Broin og Palmer (2006) i en diskussion af coach-klient relationen. Ved at arbejde trans-teoretisk (dvs. på et abstraktionsniveau under det overordnet begrebsmæssige plan, som coachen tager i brug), og ved at anvende basisprincipperne om forandring fra litteraturen om effekten af terapi (Castonguay & Beutler, 2006), kan coachen tage en intentionel po-

sition i coach-klient (eller atlet) relationen (Sullivan et al., 2005; Clarkson, 1994, 1995; Norcross, 1993). Coachen arbejder intentionelt på at skabe en relation – individuelt skræddersyet til klienten – med den hensigt at optimere den positive effekt af relationen og forbedre udbyttet af coachingen. Klienten spiller ligeledes en rolle i intentionelt at skabe en effektiv relation, især med hensyn til at fremme samarbejdende aspekter i coaching alliancen.

Effektive relationer

Principper fra forandringsstudier der udforskede effekten af terapi (f.eks. Castonguay & Beutler, 2006; Lambert & Byg, 2001) har konsekvent vist, at faktorer som at håndtere relationen på en empatisk måde, bestræbelse på at fremme en vis grad af samarbejde med klienter, omsorg, varme og accept fra terapeuten, kongruens eller autenticitet hos terapeuten, er beviseligt effektive i forhold til at fremme positive psykoterapiske resultater.

Ved undersøgelse af 'effektive' coach-atlet relationer er grundlæggende ingredienser i 'den hjælpende relation' følgende: empatisk forståelse, ærlighed, støtte, accept, samarbejde, omsorg, respekt og positiv anerkendelse (f.eks. Jowett & Cockerill, 2003) ligeledes foreslået som at være effektive, i overensstemmelse med tilsvarende fund inden for terapeutisk effektforskning.

Tilsvarende med en vægt på betydningen af krydsbefrugtning mellem psykoterapi og andre områder (f.eks. Frank & Frank, 1991), har "Fællesfaktor forskning" (Lampropoulos, 2001) også hævdet, at psykoterapiske forandringsprocesser kan forstås tydeligere ved at sammenligne dem med andre forandringsfremkaldende sociale relationer, såsom forældre relationer, uddannelsesrelationer, religiøse aktiviteter, mentorordninger, coaching af enhver art og medicinsk behandling blandt andet. Denne tilgang har to grundlæggende antagelser om fællestræk mellem sådanne forandringsfremkaldende relationer:

- de er pædagogiske, hjælpende og forandrer processer;
- der eksisterer et problem, et behov, en vanskelighed, efterspørgsel eller mangel på et produkt eller en tjenesteydelse.

Der argumenteres for, at en sammenligning af coach-klient og coach-atlet relationer falder naturligt inden for dette anvendelsesområde, med poten-

tielt vigtige implikationer af specifikke fund vedrørende ligheder og forskelle for coachings processen og effekten af coaching i begge professioner.

Relationers interpersonelle kontekst

Det voksende forskningsfelt vedrørende relationer (Kenny, 1995; Berscheid, 1999) stammer hovedsageligt fra socialpsykologien og er en tilgang, der influerer flere af de nyere sportspsykologiske modeller vedrørende coach-atlet relationen. Af særlig interesse og relevans – potentielt for både coaching psykologi og sportspsykologi – er to aspekter af denne forskning:

- den motivationelle betydning i social-kognitive sammenhænge (Forgas, 1994). Det drejer sig om antagelsen om at kognitiv forarbejdning i situationer med aktive relationer har tendens til at være forskellig fra situationer med passive relationer (som dem der ofte opleves i typiske forsknings paradigmer (Berscheid, 1999));
- relationernes omgivelser og kontekst (Berscheid & Lopes, 1997; Resi et al., 2000). Her antages bredt, at adfærd kan variere som funktion af den miljømæssige kontekst og fokuserer især på det interpersonelle aspekt. I dette tilfælde at faktorer, der er fremtrædende i relationen, såsom hvem der er den anden deltager, relationens historik, hvad vedkommende forsøger at opnå med den anden person er i sig selv potentielle årsagsfaktorer i relationen. Denne tilgang argumenterer for en udvidelse af det ideografiske perspektiv med henblik på at indarbejde metoder til at finde forbindelser mellem individer og de andre deltagere i relationen, foruden forbindelserne mellem deres relation og det bredere system, inden for hvilket de er kontekstualiseret. Sidstnævnte perspektiv er i samklang med betoningen af kontekst i nyere evidensbaserede coaching psykologiske modeller (Stober & Grant, 2006).

Tilsammen argumenteres der for, at disse fire paralleler mellem coach-atlet og coach-klient relationen tilbyder en rig kilde af materiale til at skabe og anvende forskningsstrategier til at forstå de respektive relationer på et meningsfuldt abstraktionsniveau.

Anerkendelse af forskelle

En række forskelle er imidlertid væsentlige for og føjer til den tidligere diskussion af paralleller mel-

lem aspekter af coaching psykologisk og sportspsykologisk teori, forskning og praksis. Disse er:

- Kontekstuelle forskelle. Som Brown (2001, p. 19) bemærker, er det konteksten ved sport og træning, der gør sportspsykologi unik. Som følge af denne forskel følger forskellige betoning, f.eks. fokus på motorisk læring og psyko-fysiologiske processer der skal maksimere træningstilstanden i sportspsykologi, et fokus der er fraværende i coaching psykologi;
- Nuancerede forskelle i anvendelsen af velkendte modeller. Modeller, som er velkendte inden for coaching psykologi, såsom kognitiv adfærd-coaching (CBC), anvendes i sportspsykologi til mental færdigheds træning (Greenleaf et al., 2001; Gould et al., 2002), dog i mange tilfælde med en anden betoning, såsom at opnå et fælles sæt af psykologiske færdigheder i forbindelse med ("peak performance") optimal ydelse (Krane & Williams, 2006).
- Emotionel intensitet og lang varighed. Coach-atlet relationen foregår ofte i et meget presset miljø, den kan være meget intens og vil oftest indebære hyppigere kontakt over længere perioder. Ud over disse generelle faktorer, der potentielt kan påvirke coach-atlet relationen, kan samtlige specifikke faktorer relateret til køn, alder, kultur påvirke relationen positivt eller negativt, selvom dette ligeledes kan siges at kendetegne coach-klient relationen.

Mulig fremtidig forskning

Der argumenteres for at følgende tre områder, hvor der er synergi mellem sportspsykologi og coaching psykologi – præstationspsykologi, positiv psykologi samt coach-atlet og coach-klient relationerne – tilbyder muligheder for interesserede og forskere at gå videre og fordybe sig i.

Betydningen af forskellene mellem de to professioner viser nødvendigheden af at tage fat på denne opgave på et noget mere omfattende niveau, end bare det at konstatere at der findes ligheder og forskelle. Vi kan ligeledes lære af de temmelig ufordøjede sammenligninger mellem coaching og terapi, især i de tidlige dage hvor coaching skulle afgrænses som selvstændig disciplin, hvor relativt dikotome kategoriseringer gjorde ganske lidt i forhold til at øge vores viden om og forståelse af coaching på en meningsfuld måde (se også Bluckert, 2005).

Mere specifikke forskningsstrategier inden for (performance-) præstationspsykologi kunne med fordel undersøge, hvorvidt sportspsykologiske modeller om forberedelsen af ("peak-performance") maksimal ydelse (f.eks. Hardy et al., 1996), der anlægger en flerdimensional tilgang og inkorporerer miljømæssige påvirkninger, med fordel kan overføres til coaching psykologiens coaching excellence område. Områder inden for positiv psykologi, motivation, målsætning og håb, som er blevet identificeret tidligere, såvel som "Strengths-coaching" (Linley & Harrington, 2006), er sandsynligvis områder, der ville kunne indebære frugtbar forskning på tværs af begge discipliner.

Endelig er der mangel på forskning og empiriske undersøgelser indenfor området vedrørende coach-klient relationen og dens potentielle bidrag til udbyttet af coaching. Af mulige forskningsundersøgelser, der følger af dette litteraturstudie, kan nævnes:

- Undersøgelse af om principperne for forandring – der bidrager til et positivt udbytte i terapi – kan overføres til coaching psykologi og sportspsykologi, både inden for den 'hjælpende relations' kontekst og ud over den.
- Videre undersøgelser af det intentionelle aspekt i relationen, fra både coachens og klientens perspektiv. Undersøgelser der skal omfatte skabelsen af individuelt skræddersyede relationer til hver enkelt klient, samt hvordan relationen kan forandres i forløbet – styret af (eller i takt med) klientens behov.
- Gennemgang af den evidensbaserede relationsorienterede sportspsykologiske forskning, især med hensyn til motivationelle perspektiver, relations-stil og interpersonelle opfattelser (f.eks. Jowett, 2006) og deres mulige anvendelighed i forhold til coaching psykologi.

Konklusion

Som en del af en evidensbaseret coaching psykologisk tilgang indkredser denne litteraturgen- nemgang af sportspsykologien tre brede paralleller i forhold til coaching psykologien, samt flere forskelle der tænkes frugtbart at indgå i yderligere dis- kussion og forskning, potentielt til gavn for begge specialområder. Undersøgelsen af disse ligheder og forskelle, både på brede som specifikke abstrak- tionsniveauer, tænkes at være nødvendige for at gennemføre forskning, der er i stand til at forklare

flerdimensionale faktorer i coaching processer og forhold der indvirker på effekten af coaching. Tak til redaktionen bag TCP, 7, 2 for tilladelsen til at bringe denne sprogligt bearbejdede version af ligh- heder og forskelle mellem coaching psykologi og sportspsykologi.

Kontakt

Alanna O'Broin,
Coaching Psychology Unit,
Department of Psychology,
City University,
Northampton Square,
London EC1V 0HB.
aobroin@btinternet.com

Litteratur

- Anderson, M.B., Van Raalte, J.L. & Brewer, B.W. (2001). Sport psychology service delivery: Stay- ing ethical while keeping loose. *Professional Psy- chology: Research and Practice*, 32(1), 12–18.
- Berscheid, E. (1999). The greening of relationship science. *American Psychologist*, 54, 260–266.
- Berscheid, E. & Lopes, J.(1997). A temporal model of relationship satisfaction and stability. In R.J. Sternberg & M. Hojjat (Eds.), *Satisfaction in close relationships* (pp.129–159). New York: Guilford Press.
- Bluckert, P. (2005). The similarities and differen- ces between coaching and therapy. *Industrial & Commercial Training*, 37(2), 336–340.
- Brown, C.H. (2001). Clinical cross-training: Com- patibility of sport and family systems psycho- logy. *Professional Psychology: Research and Prac- tice*, 32(1), 19–26.
- Castonguay, L.G. & Beutler, L.E. (2006). Com- mon and unique principles of therapeutic chan- ge: What do we know and what do we need to know? In L.G. Castonguay & L.E. Beutler (Eds.), *Principles of therapeutic change that work*. Ox- ford: Oxford University Press.
- Cavanagh, M. (2006). Coaching from a systemic perspective: A complex adaptive conversation. In D.R. Stober & A.M. Grant (Eds.), *Evidencebased coaching handbook: Putting best practices to work for your clients*. Hoboken, NJ: John Wiley & Sons.

- Cavanagh, M.J. & Grant, A.M. (2006). Coaching psychology and the scientist-practitioner model. In D.A. Lane & S. Corrie (Eds.), *The modern scientist-practitioner: A guide to practice in psychology*. Hove: Brunner-Routledge.
- Chelladurai, P. (1993). Leadership. In R.N. Singer, M. Murphey & L.K. Tennant (Eds.), *Handbook on research on sport psychology* (pp.647–671). New York: Macmillan.
- Clarkson, P. (1994). The psychotherapeutic relationship. In P. Clarkson & M. Pokorny (Eds.), *The handbook of psychotherapy*. London: Routledge.
- Clarkson, P. (1995). *The therapeutic relationship*. London: Whurr.
- Fisher, L.A. (2004a). A 'positive psychology' of athletic training. *Athletic Training Today*, 9(3), 58–59.
- Fisher, L.A. (2004b). Persistence. *Athletic Training Today*, 9(5), 46–47.
- Forgas, J.P. (1994). The role of emotion in social judgments: An introductory review and an affect infusion model (AIM). *European Journal of Social Psychology*, 24, 1–24.
- Frank, J.D. & Frank, J.B. (1991). *Persuasion and healing*. Baltimore: Johns Hopkins.
- Gallwey, T. (2000). *The inner game of work*. New York: Random House.
- Garfield, C.A. & Bennett, H.Z. (1984). *Peak performance: Mental training techniques of the world's greatest athletes*. Los Angeles: Tarcher.
- Gaylord, C. (1967). *Modern coaching psychology*. Iowa: W.M.C. Brown Book Company.
- Grant, A.M. & Cavanagh, M.J. (2004). Toward a profession of coaching: Sixty-five years of progress and challenges for the future. *International Journal of Evidence-based Coaching and Mentoring*, 2(1), 1–16.
- Green, L.S., Oades, L.G. & Grant, A.M. (2006). Cognitive-behavioural, solution-focused life coaching: Enhancing goal striving, well-being and hope. *Journal of Positive Psychology*, 1(3), 142–149.
- Greenleaf, C., Gould, D. & Diffenbach, K. (2001). Factors influencing Olympic performance: Interviews with Atlanta and Nagano US Olympian. *Journal of Applied Sport Psychology*, 13, 154–184.
- Griffith, C.R. (1926). *Psychology of coaching: A study of coaching methods from the point of view of psychology*. New York: Charles Scribner's Sons.
- Harada, C.M. (2005). How full is your bucket? Positive strategies for work and life. *International Journal of Sport and Exercise Psychology*, 3(1), 109–111.
- Hardy, L., Jones, G. & Gould, D. (1996). A unifying model of psychological preparation for peak athletic performance. In *Understanding psychological preparation for sport: Theory and practice of elite performers* (pp.239–248). Chichester, England: Wiley.
- Hart, V., Blattner, J. & Leipsic, S. (2001). Coaching versus therapy. *Consulting Psychology Journal: Practice and Research*, 53(4), 229–237.
- Hays, K.F. (2006). Being fit: The ethics of practice diversification in psychology. *Professional Psychology: Research and Practice*, 37(3), 223–232.
- Jones, G. (2002). Performance excellence: A personal perspective on the link between sport and business. *Journal of Applied Sport Psychology*, 14(4), 268–281.
- Jowett, S. (2005). The coach-athlete partnership. *The Psychologist*, 18(7), 412–415.
- Jowett, S. (2006). Interpersonal and structural features of Greek coach-athlete dyads performing in individual sports. *Journal of Applied Sport Psychology*, 18(1), 69–81.
- Jowett, S. & Cockerill, I. (2002). Incompatibility in the coach-athlete relationship. In I.M. Cockerill (Ed.), *Solutions in sport psychology*. London: Thomson Learning.
- Jowett, S. & Cockerill, I. (2003). Olympic medalists' perspectives on the athlete-coach relationship. *Psychology of Sport and Exercise*, 4, 313–331.
- Kauffman, C. (2006). Positive psychology: The science at the heart of coaching. In D.R. Stober & A.M. Grant (Eds.), *Evidence-based coaching handbook: Putting best practices to work for your clients*. Hoboken, NJ: John Wiley & Sons.
- Kenny, D.A. (1995). Relationship science in the 21st century. *Journal of Social and Personal Relationships*, 12(4), 597–600.
- Krane, V. & Williams, J.M. (2006). Psychological characteristics of peak performance. In J.M. Williams (Ed.), *Applied sport psychology: Personal growth to peak performance* (pp.207–227). New York: McGraw-Hill
- Lambert, M.J. & Barley, D.E. (2001). Research summary on the therapeutic relationship and psychotherapy outcome. *Psychotherapy: Theory, Research, Practice, Training*, 42(1), 357–361.
- Lampropoulos, G.K. (2001). Common processes of change in psychotherapy and seven other social

- interactions. *British Journal of Guidance & Counselling*, 29(1), 21–33.
- Lawther, J.D. (1951). *Psychology of coaching*. Englewood Cliffs, NJ: Prentice-Hall.
- Linley, P.A. & Harrington, S. (2005). Positive psychology and coaching psychology: Perspectives on integration. *The Coaching Psychologist*, 1(1), 13–14.
- Linley, P.A. & Harrington, S. (2006). Strengths coaching: A potential-guided approach to coaching psychology. *International Coaching Psychology Review*, 1(1), 37–46.
- Llewellyn, J.H. & Blucker, J.A. (1982). *Psychology of coaching: Theory and application*. Minneapolis: Burgess Publishing Company.
- Lyle, J. (1999). Coaching philosophy and coaching behaviour. In N. Cross & J. Lyle (Eds.), *The coaching process: Principles and practice for sport*. Oxford: Butterworth-Heinemann.
- Mageau, G.A. & Vallerand, R.J. (2003). The coach-athlete relationship: A motivational model. *Journal of Sports Sciences*, 21, 883–904.
- Miller, P.S. & Kerr, G.A. (2002). Conceptualising excellence: Past, present and future. *Journal of Applied Sport Psychology*, 14, 140–153.
- Morris, T. & Summers, J. (2004). *Sport psychology: Theory, applications and issues* (2nd ed.). Milton, Queensland: John Wiley & Sons.
- Norcross, J. (1993). Tailoring relationship stances to client needs: An introduction. *Psychotherapy: Theory, Research, and Practice*, 30, 402–403.
- O’Broin, A. & Palmer, S. (2006). The coach-client relationship and contributions made by the coach in improving coaching outcome. *The Coaching Psychologist*, 2(2), 16–20.
- O’Broin, A. & Palmer, S. (in press). Re-appraising the coach-client relationship: The unassuming change agents in coaching. In S. Palmer & A. Whybrow (Eds.), *Handbook of Coaching Psychology*. Hove: Brunner-Routledge.
- Poczwadowski, A., Barott, J.E. & Peregoy, J.J. (2002). The athlete and the coach: Their relationships and its meaning – methodological concerns and research process. *International Journal of Sport Psychology*, 33, 98–115.
- Rath, T. & Clifton, D. (2004). *How full is your bucket? Positive strategies for work and life*. Princeton, NJ: Gallup Press.
- Resi, H.T., Collins, W.A. & Berscheid, E. (2000). The relationship context of human behaviour and development. *Psychological Bulletin*, 126(6), 844–872.
- Seligman, M. (2002). *Authentic happiness*. New York: Basic Books.
- Smoll, F.L. & Smith, R.E. (1989). Leadership behaviours in sport: A theoretical model and research paradigm. *Journal of Applied Social Psychology*, 19, 1522–1551.
- Stober, D.R. & Grant, A.M. (2006). Toward a contextual approach to coaching models. In D.R. Stober & A.M. Grant (Eds.), *Evidence-based coaching handbook: Putting best practices to work for your clients*. Hoboken, NJ: John Wiley & Sons.
- Stober, D.R., Wildflower, L. & Drake, D. (2006). Evidence-based practice: A potential approach for effective coaching. *International Journal of Evidence-based Coaching and Mentoring*, 4(1), 1–8.
- Sullivan, M.F., Skovholt, T.M. & Jennings, L. (2005). Master therapists’ construction of the therapy relationship. *Journal of Mental Health Counselling*, 27(1), 48–70.
- Tutko, T.A. & Richards, J.W. (1971). *Psychology of coaching*. Boston, MA: Allyn & Bacon.
- Williams, J.M. & Straub, W.F. (1998). Sport psychology: Past, present, future. In J.M. Williams (Ed.), *Applied sport psychology: Personal growth to peak performance* (3rd ed., pp.1–12). Mountain View, CA: Mayfield.
- Wilt, F. & Bosen, K. (1971). *Motivation and coaching psychology*. Los Altos, CA: Tafnews Press.
- Winum, P.C. (2003). Developing leadership: What is distinctive about what psychologists can offer? *Consulting Psychology Journal: Practice and Research*, 55, 41–46.

Noter

1. Med afsæt i videnskabelige dokumenter fra den empiriske og adfærdsrelaterede videnskabelige litteratur, som er præsenteret i PsycINFO i september 2006, hvor litteratursøgning er udført ved brug af begreberne 'Sport Psychology og Coaching'.
2. Se BPS, APA og APSs hjemmesider for henholdsvis definitioner af sports- og performancepsykologi i Storbritannien, USA og Australien.
3. På trods af, som Winum (2003) bemærker, mange præstations 'konsulenter' ikke er psykologer.
4. Sports Coach UK (Tidligere the National Coaching Foundation); the Department for Culture, Media and Sport (A Sporting Future for All, 2000).

**The British
Psychological Society**

Special Group in
Coaching Psychology

Changing Lives, Changing Worlds - Inspiring Collaborations

4th International Congress of Coaching Psychology 2014
Hosted by the BPS Special Group in Coaching Psychology
Thursday 11th & Friday 12th December 2014, Holiday Inn London Bloomsbury

CALL FOR INTEREST

The Congress is the culmination of a series of events to celebrate the 10th Anniversary of the British Psychological Society's Special Group in Coaching Psychology. There will be two days of Impressive Speakers, exciting and new Topics and a broad range of Master classes, skills Workshops and Scientific Papers covering the following themes:

- Positive & coaching psychology: health, stress, wellbeing & performance
- Leadership, business and executive coaching psychology
- Personal coaching psychology practice
- Sports and coaching psychology
- Mental health and coaching psychology practice

This international event is an opportunity to celebrate what has been achieved, discover where we are headed and learn more about the difference that this exciting and innovative field can make to all areas of life and work.

The theme is Changing Lives, Changing Worlds - Inspiring collaborations. In choosing this as our theme, our mission is to inspire individuals, organisations and communities to engage and collaborate with the wider world of people, practice, learning and research. The event is a chance to share knowledge and expertise for a unique educational experience so that coaching psychology can fulfil its potential as a powerful method for changing lives and changing worlds.

We have an impressive line-up of speakers who are delivering new and exciting topics to share ideas for transforming lives and worlds in the broadest sense to include; Professor Sarah Corrie, Dr Siobhain O'Riordan and Professor Stephen Palmer and many more to come.

The Congress is an excellent opportunity for you to meet, connect, and collaborate with colleagues from around the world, including those at the forefront of developing coaching psychology. Our diversity and inclusivity is a hallmark of our identity and the Congress has been designed to be relevant not just to coaching psychologists but also to other groups who use coaching or who might be interested in becoming part of our growing community.

Whatever your contribution to changing lives and changing worlds, we hope that you will want to celebrate our 10th Anniversary with us. On behalf of the Special Group in Coaching Psychology, we welcome you to join us.

For further information on the Congress please visit

www.sgcp.eu